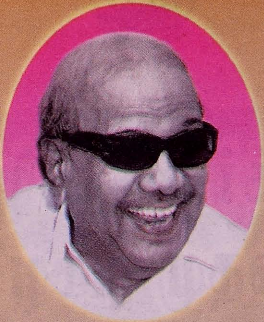

தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழகம் முதலிடம்

தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழகம் முதலிடம்

தொழில்துறை மானியக் கோரிக்கை மீதான

விவாதங்களுக்குப் பதிலளித்து

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் **கலைஞர் மு.கருணாநிதி** அவர்கள்

சட்டமன்றப் பேரவையில் **29–4–1999** அன்று ஆற்றிய உரை.

வெளியீடு :
இயக்குநர், செய்தி–மக்கள் தொடர்புத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

சிறப்பு வெளியீடு எண் : 20

'தமிழரசு' இலவச வெளியீடு

மே – 1999

வெளியிடுபவர் :

இயக்குநர்,
செய்தி–மக்கள் தொடர்புத்துறை,
சென்னை.

தமிழரசு அச்சகம்,
சென்னை–600 002.

தொழில்துறை மானியக் கோரிக்கை மீதான

விவாதங்களுக்குப் பதிலளித்து

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் **கலைஞர் மு.கருணாநிதி** அவர்கள்

சட்டமன்றப் பேரவையில் 29-4-1999 அன்று ஆற்றிய உரை.

தொழில் மானியத்தின் மீது சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்களுடைய சீரிய, செழுமிய கருத்துகளை எடுத்துக்கூறி, நல்லவைகளைப் பாராட்டி, தேவைகளைத் தொகுத்து அளித்திருக்கின்றார்கள். முதலில் இந்த விவாதத்தை தொடங்கிவைத்த தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு.ரங்கநாதன் அவர்கள் தமிழகத்திலே இன்றைக்குத் தொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வேகமான முன்னேற்றத்தைப் பாராட்டி, அதே நேரத்தில் மூடப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் திறந்துவிட வேண்டும் என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

அந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஏன் மூடப்பட்டன? தொழிலாளர்களுடைய தகராறு காரணமாகவா அல்லது அரசின் செயல்பாடு காரணமாகவா என்ற வினாக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற விடை "அல்ல" என்பதுதான். அந்தத் தொழில் அதிபர்களுடைய நிர்வாகத் திறன், நிதிப் பற்றாக்குறை,

அவர்களிடையே ஏற்படுகின்ற பூசல், நீதிமன்றத்திலே அவைகள் கிடப்பிலே இருக்கிற சூழல், இந்தக் காரணங்களால் மூடப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள் குறித்து பல விளக்கங்களை இந்த அவையிலே அரசின் சார்பிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தொழிற்சாலைகள் மூடிக் கிடப்பது என்பது அரசுக்கு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி அல்ல. அவற்றை எந்த வகையிலே திறக்கலாம், எந்த முயற்சியில் ஈடுபடலாம் என்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தும் என்பதை நண்பர் ரங்கநாதன் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தென் மாவட்டங்களில் தொழில்கள்
தொடங்க விரைவில் குழு அறிவிப்பு

தென் மாவட்டங்களில் தொழில்கள் தொடங்குவதன் மூலம் நல்ல பொருளாதார மேம்பாட்டை அங்கே ஏற்படுத்தி, இப்பொழுது உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்ற சாதி சச்சரவுகளுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்கலாம் என்ற நல்ல யோசனையை, ஏற்கெனவே அரசு கொண்டிருக்கின்ற கருத்தை தி.மு.கழகத்தின் சார்பில் இங்கே பேசிய சிவராமன் அவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு என ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, தென் மாவட்டங்களில் தொழில் வளர்ச்சி, மக்கள் முன்னேற்றம், வேறுபல மேம்பாடுகளை எவ்வாறு இந்த

அரசு செய்யலாம் என்ற பரிந்துரைகளை அளிக்கும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். எனவே, அது விரைவிலே செயல்படும். அந்தக் குழு அறிவிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் உரையாற்றிய நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள் இன்று பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான பிரச்சினையை எடுத்துக்காட்டி அதுகுறித்து நான் இருசாராரையும் அழைத்து வைத்து இதே கோட்டையில், நாமக்கல் கவிஞர் மாளிகையிலே நீண்ட நேரம் கலந்து பேசியதையும் சுட்டிக் காட்டி இருக்கின்றார். இது மாநில அளவிலான பிரச்சினை அல்ல, அகில இந்திய பிரச்சினை என்பதையும், அதற்கு அகில இந்திய அளவிலே மத்திய அரசு வழி காண வேண்டும் என்பதையும் நாம் பலமுறை எடுத்துரைத்து, அதை வலியுறுத்தி அரசின் சார்பில் மத்திய அரசுக்குப் பல வேண்டுகோள்களை விடுத்திருக்கின்றோம்.

தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு
தொழில் துறைச்செயலாளரும் ஒரு காரணம்

அவர்கள் 'டான்செம்' பற்றிப் பேசும்போது தொழில்துறை செயலாளரைக் கடுமையாகச் சாடினார்கள். அதிகாரிகளைச் சாடுவது என்றால் சுப்பராயனுக்கு அதிரசம் சாப்பிடுவதுபோல

(சிரிப்பு). ஆனால், நான் ஒன்றைச் சொல்லி கொள்ள விரும்புகின்றேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இந்த அளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதற்குக் காரணமானவர்களில், நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபொழுது இருந்த தொழில்துறைச் செயலாளரும், இப்போதிருக்கிற தொழில்துறைச் செயலாளரும் முக்கியமானவர்கள் என்பதை நான் நன்றியுணர்வோடு இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

'டான்செம்' பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, மாயனூர் கல்நார் தொழிற்சாலையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு, நான் ஒரு சுருக்கமான விளக்கத்தை அளிக்க விரும்புகின்றேன்.

'டான்செம்' நிறுவனம் அறவே புறக்கணிக்கப்பட்டு விடவில்லை

19–2–1997 அன்று வெளியிடப்பட்ட நிதித் துறையினுடைய ஆணையின்படி அரசு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கொள்முதல், பாதுகாப்பு மற்றும் விலை முன்னுரிமை நீக்கப்பட்டது. **30–3–1998** வரை 'ட்வாடு' நிறுவனம் தனது மொத்த குழாய் மற்றும் இணைப்புகள் தேவைக்கு 'டான்செம்' நிறுவனத்திடமிருந்தே பெற்று வந்தது. எனவே, இந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப் பெற்ற பின்னர் 'ட்வாடு' தனது கல்நார்

குழாய் தேவைகளுக்குப் பொது ஒப்பந்த முறைப்படி பெற முனைந்தது. 'ட்வாடு' தனது 1998–99ஆம் ஆண்டு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ரூ.22 கோடி மதிப்புள்ள குழாய்களுக்குப் பொது ஒப்பந்த முறைப்படி பெற நடவடிக்கை எடுத்தது. இதில் எல்–1 ஒப்பந்தக்காரர் M/s. இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர், இராஜஸ்தான் என்ற நிறுவனம். இதனுடைய விலை ரூ.11,964 Per Metric Tonne ஆகும்.

'ட்வாடு' தனது தேவைகளுக்கேற்ப 'டான்செம்' நிறுவனத்தை ஒப்பந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்–1 விலைக்கு சம்மதிக்கக் கேட்டுக் கொண்டது. 'டான்செம்' நிறுவனம் எல்–1 விலைக்கு விநியோகம் செய்ய 50 சதவிகிதம் மட்டும் ஒப்புக் கொண்டு அதைப் பெற்றுக் கொண்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, 'டான்செம்' அறவே புறக்கணிக்கப்பட்டு விடவில்லை, அவர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

விரைவில் திருப்பூர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை தொடங்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவோம்

அடுத்து, சுப்பராயன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, திருப்பூரிலே கட்டமைப்பில், மேம்பாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலைக் குறித்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அவரும் நானும் உள்ளாட்சித்

துறை அமைச்சர் அவர்களும் எவ்வளவு தூரம் அக்கறை எடுத்துப் பணியாற்றி வருகிறோம் என்பதும், இடையிலே இப்போது ஏற்பட்டுள்ள இந்த நீதிமன்ற இடைக்காலத் தடையை எப்படி எதிர்கொண்டு அதிலிருந்து நாம் மீண்டு வருவது என்பதும் இப்பொழுது ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்ற வைகளாகும். எனவே, விரைவில் அந்த மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தொடங்குகின்ற முயற்சியில் நாம் வெற்றி அடைவோம் என்பதை திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அ.தி.மு.க. சார்பில் உரையாற்றிய சுந்தரம் அவர்கள் சிங்கப்பூர் போனாயே, யாரைப் பார்த்தாய்; என்ன கொண்டு வந்தாய் என்று கேட்டார். அதற்குக் குழந்தை தமிழரசன் சில விளக்கங்களை அளித்தார். இருந்தாலும்கூட, சிங்கப்பூரில் பிரதமரைச் சந்தித்தேன்; அமைச்சர்களைச் சந்தித்தேன்; சிங்கப்பூர் தொழிலதிபர்களைச் சந்தித்தேன்; அவர்கள் எனக்களித்த வரவேற்பிலே கலந்து கொண்டு, அவர்கள் எல்லாம் தொழில் தொடங்க தமிழகத்திற்கு வரவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன்; அவர்களில் பலர் சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிலர் வந்தும் இருக்கிறார்கள். மலேசியப் பிரதமரைச் சந்தித்தேன். மலேசியாவில் உள்ள பல அமைச்சர் பெருமக்களைச் சந்தித்தேன். தொழில்

விற்பன்னர்களை, தொழிலதிபர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் அளித்த விருந்திலே கலந்து கொண்டு, அவர்களும் தமிழகத்திலே தொழில் தொடங்க வரவேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தேன். இப்போதுகூட, திரு. டத்தோ சாமிவேலு என்ற பொதுப்பணித்துறை அமைச்சருடைய தலைமையில் 20 பேர் கொண்ட ஒரு பெரிய குழு தமிழகத்திற்கு வந்து குமரி மாவட்டத்திலுள்ள குளச்சல் துறைமுகத்தைச் சீர்படுத்த, ஏற்கெனவே இயங்கிக் கொண்டிருந்த துறைமுகம் இப்போது இயங்காமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலேயிருந்து மாற்றி அதை ஏறத்தாழ சிறிய துறைமுகம் என்றாலும்கூட தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கு அடுத்த, அதற்கு ஈடாகக்கூட அதைச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை எங்களுக்குத் தெரிவித்திருக் கிறார்கள். சுமார் 2 மணி நேரம் அது பற்றி விவாதம் கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு இதே கோட்டையில் நடைபெற்றிருக்கின்றது.

அரசாங்கப் பணத்தில் நெல்லூர் சுப்பிராமிரெட்டி சாவுக்கு போகவில்லை

அதைப்போலவே, அவர்களுடைய முழு முயற்சியோடு – இது தனிப்பட்டவர்கள் செய்கின்ற ஒப்பந்தமல்ல – மலேசியா அரசும் தமிழக அரசும் செய்துகொள்கின்ற ஒப்பந்தம். அடுத்து, பறக்கும் சாலை என்று சொன்னால் தான் புரியும்

என்பதற்காகச் சொல்கின்றேன். துறைமுகத்திலேயிருந்து மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம் வரையில் முதற்கட்டமாக ஈரடுக்குச் சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கும் திட்டம் தீட்டப்பட்டு அதற்கான வரைவுகளும் அன்றைக்கு விவாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எனவே, மலேசியா, சிங்கப்பூர் சென்றது என்பது அரசாங்கச் செலவில், அரசாங்கப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு நெல்லூர் சுப்பிராமி ரெட்டியாருடைய சாவிற்குப் போனதைப் போல அல்ல என்பதை நான் நம்முடைய சுந்தரம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அவர் என்னுடைய தொகுதிக்கு தொழிற் சாலை இல்லை, இரண்டு முறை சொல்லிவிட்டார் என்றார். கங்கைக்குக்கூட மூன்று முறை தவணை கொடுப்பார்கள். எனவே, சுந்தரம் அவர்களை மூன்றாவது தவணை கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். மூன்றாவது தவணையிலே தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கார் தொழிற்சாலைகளுக்கு நிலம் வாங்கி, ஒப்படைத்தது உட்பட எல்லாப் பணிகளையும் கழக அரசே மேற்கொண்டது

“கார் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நாங்கள் கொண்டு வந்தது, ஃபோர்டு தொழிற்சாலை நாங்கள்தான் கொண்டுவந்தோம், நீங்கள் பெயர் தட்டிக் கொண்டு போகிறீர்கள்” என்று சுந்தரம் சொன்னார். இல்லை, ஃபோர்டு தொழிற்சாலைக்கு எம்.ஓ.யூ. போட்டதோடு நின்றுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு கழக அரசு பொறுப்பேற்றது 1996ஆம் ஆண்டு. அதற்கு நிலம் வாங்கி ஒப்படைத்தது உட்பட எல்லாப் பணிகளையும் மேற்கொண்டு அந்த தொழிற்சாலையைத் தொடங்கிவைத்தது வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் (மேசையைத் தட்டு ஒலி) அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். ஏற்கெனவே ஆரம்பித்ததற்காக நான் ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. ஏன் ஆரம்பித்தீர்கள் என்று கேட்கவில்லை. அவர்கள் ஆரம்பித்த காரணத்தாலே அதை நிறுத்திவிடவில்லை. இதற்கு முன்பிருந்த அரசு எதைத் தொடங்கியிருந்தாலும் அது நல்லவைகளாக இருந்தால் அவைகளைத் தொடர்ந்து செய்வதுதான் பிறகு வருகின்ற அரசுக்கு ஜனநாயகத்திலே அழகு. அந்த ஜனநாயகக் கடமையை நாங்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டுதான் வருகின்றோம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

புகளூர் பற்றி புகார் கொடுத்தேன், என்ன ஆயிற்று என்றும் அவர் கேட்டார். அது ஊழல் விசாரிப்புக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டு, விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது என்பதையும், விசாரணை முடிந்து அதில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் விரைவிலே தெரிவிப்பேன். உடனடியாக அந்தக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டு விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. அதற்குப் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

தி.மு.க. சார்பில் பேசிய சண்முகம் அவர்கள் பொள்ளாச்சியை பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். பின்தங்கிய வட்டமாக ஒரு பகுதியை அறிவிப்பது என்றால் அதற்கு என்னென்ன நிலைகள் தேவை, எத்தகைய அடிப்படைகள் தேவை என்பதையெல்லாம் ஒரு முறை அல்ல பல முறை இந்த அவையிலே கேள்வி நேரத்திலும், வேறு பல நேரங்களிலும் நான் விளக்கி யிருக்கின்றேன். அத்தகைய அடிப்படைகள் அமைகின்றபோது பொள்ளாச்சியைப் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவிப்பதற்கான பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்திய தேசிய லீக் சார்பில் பேசிய முகம்மது இஸ்மாயில் அவர்கள் அவருடைய தொகுதியிலே முருங்கைக்காய்த் தொழிற்சாலை ஒன்று வேண்டுமென்று சொன்னார். அது அமைத்து பாக்கியராஜை அழைத்துத் திறப்பு விழா நடத்தலாம் என்று நான் அவருக்கு உறுதி கூறுகின்றேன் (சிரிப்பு).

மணல்குவாரி ஊழல்களைக் கண்டுபிடித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடவடிக்கை

குடகனாறில் மணல் எடுப்பதைப்பற்றி, அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே நம்முடைய இஸ்மாயில் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது கரூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், இந்த மணல் குவாரியில் நடைபெறுகின்ற ஊழல்களை யெல்லாம் பெரிதும் கண்டுபிடித்துத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றார். அதைப்போல இந்த மாவட்டத்திலும் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு திண்டுக்கல் மாவட்ட ஆட்சியருக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் என்பதை முகம்மது இஸ்மாயில் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய டாக்டர் செல்லக்குமார் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்.

Best & Crompton கம்பெனியின் Urban Land Ceiling சம்மந்தமான கோப்பு 10 மாத காலமாக ஏன் உறங்குகிறது, அதிலே மறைந்து கிடக்கின்ற மர்மம் என்ன என்றெல்லாம் கேட்டார். “மறைந்திருந்து பார்க்கும் மர்மம் என்னவோ” என்பது தில்லானா மோகனாம்பாளிலே நான் கேட்ட பாட்டு. தம்பி செல்லக்குமாரும் அதைக் கேட்டிருப்பார். ஆர்வத்தோடு பார்த்திருப்பார் அதை. ஆகவே, இதிலே எந்த மர்மமும் கிடையாது. ஒரு கோப்பு சில நாள் தங்கி விடுகின்ற காரணத்தாலே இதிலே மர்மம் இருப்பதாகக் கருதிவிடக் கூடாது. இதிலே என்ன பிரச்சினை என்றால் அவர்கள் ஏற்கெனவே செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கு மேலாக அங்கே உள்ள surplus vacant land–ஐ விற்றுவிட வேண்டுமென்று அனுமதி கேட்கிறார்கள். அதற்கு ஒரேயடியாக ஒரு அதிகாரியோ, ஒரு அமைச்சரோ உத்தரவு போட்டுவிட முடியாது. முதலமைச்சரே கூட உத்தரவு போட முடியாது. அது மிகவும் தேவை, பொது நலனுக்கு உகந்தது என்றால் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டித்தான் அந்த முடிவெடுக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் அப்படித்தான்.

காங்கிரஸ் மைதானத்தில் 22 மாடிக்கட்டடம்
முதல்வருக்கு சி.சுப்பிரமணியம் கடிதம்

அவருக்கே தெரியும். காங்கிரஸ் மைதானத்திலே 22 மாடிக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு அறங்காவல் குழுத் தலைவராக உள்ள

சி.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எனக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதில்கூட 10 மாதம் ஆயிற்று, 10 மாதம் ஆயிற்றே இடையிலே என்ன மர்மம் என்றா என்னைக் கேட்பது? அப்படி சி.எஸ்.ஸும் என்னைச் சந்தேகித்து விடமாட்டார். நானும் அப்படிச் சந்தேகத்திற்கு உரியவனாக இருக்க மாட்டேன் என்பது தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட அனைவருக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் அந்த அனுமதியைக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சரவையைத்தான் கூட்டினோம். நானாக ஒரு கையெழுத்துப்போட்டு, கொடுத்துவிட்டோம் அனுமதியை என்று சொல்லவில்லை. புதிதாக ஒரு கொள்கை நிலை எடுக்கும்பொழுது, அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலேதான் அந்த நிலையை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

வாழப்பாடி இராமமூர்த்திக்கு விளக்கமான கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது

அதைப்போலவே, Best & Crompton கோரிக்கை அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே விவாதித்து முடிவெடுப்பதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறதேயல்லாமல் வேறல்ல; மிகை வெற்று நிலம் அது. surplus vacant land – அதை விற்பனை செய்து கொள்ள இதுவரை யாருக்கும் அரசு அனுமதி கொடுத்தது இல்லை. அவர்கள் விற்பனை செய்துகொள்ள அனுமதி

கேட்கின்ற காரணத்தினாலேதான் அமைச்சரவைக் கூட்டம் தேவைப்படுகிறது என்பதை நான் செல்லக்குமார் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அதைப்போல அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். L.N.G. இது "நீங்கள் படித்த அந்த 13 பேரில் இல்லாதவருக்குக் கொடுத்திருக் கிறீர்களே எப்படி" என்று கேட்டார்கள். அவர் படித்த பேர்களில் இப்பொழுது யாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால் Siemens நிறுவனத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்பொழுது இருந்த பேர்களில் UNOCAL அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தது. C.M.S. அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தது. GRASIM இந்தியாவைச் சேர்ந்தது. WOODSIDE ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்தது. இவைகள் அனைத்தும் சேர்ந்து Siemens என்ற பெயரிலே இப்பொழுது ஒரு தொகுப்பாக செயல்படுகிறார்கள். இத்தனையும் சேர்ந்ததுதான் Siemens. அதற்குத்தான் இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறல்ல. மத்திய அமைச்சர் வாழப்பாடி இராமமூர்த்தி அவர்கள் எழுதிய கடிதத்திற்கு விளக்கமான கடிதம் அவருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவரும் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இடையிலே ஏற்படுகின்ற அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளெல்லாம் – எந்தவிதமான தொடர்பும் உடையன அல்ல என்பதையும் செல்லக்குமார் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பாண்டியராஜபுரம் மதுரா சர்க்கரை ஆலையைத் தகுதியுடையவர்களிடம் ஒப்படைக்க முயற்சி

நம்முடைய ஃபார்வர்ட் பிளாக் கட்சியினுடைய சார்பில் உரையாற்றிய சந்தானம் அவர்கள் பாண்டியராஜபுரம் மதுரா சர்க்கரை ஆலையை – பொதுத்துறையிலேயே நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதையேதான் நம்முடைய திருமதி. பொன்னம்மாள் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அது நீண்டகாலமாக ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் கூட என்னை வந்து பார்த்து அதை யாராவது ஒரு தனியாருக்கு, நல்ல வாய்ப்பு உள்ளவர்கள், அதை ஒழுங்காகச் செய்யக்கூடியவர்கள், நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் நடத்தக்கூடியவர்களுக்குத் தர வேண்டும் என்றுகூடக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு யார் முன்வருகின்றார்கள் என்பதை நாங்கள் இப்போது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சிலபேர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே யார் தகுதியுடையவர்கள் என்பதைப் பார்த்து, அந்த ஆலையை ஒழுங்காக நடத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

நம்முடைய வேலாயுதம் அவர்கள் கயிறு திரிக்கும் தொழில் கன்னியாகுமரியிலே வேண்டுமென்று கேட்டார். நல்லமுறையிலே கயிறு திரிக்க (சிரிப்பு) கன்னியாகுமரி

மாவட்டத்திலே அந்தத் தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கு, அது தொடர்ந்து நடப்பதற்குத் தேவையான கச்சாப் பொருட்கள் இவைகள் எல்லாம் கிடைப்பதற்கு, அரசு ஒழுங்கு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரப்பர் தொழிற்சாலை அமைக்க அரசு பல்வேறு முயற்சிகள்

ரப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இன்னும் வரவில்லை என்றார். ரப்பர் என்றாலே கொஞ்சம் இழுக்கத்தான் செய்யும். அதற்கும் பல முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குரியவர்கள் வருகின்ற நேரத்திலே நிச்சயமாக ரப்பர் தொழிற்சாலை அங்கே அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாகப் பேசிய திருமதி. பொன்னம்மாள் அவர்கள், மல்லிகைப் பூ நிலையம் ஒன்றை அவரது தொகுதியிலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். சிங்கப்பூருக்கு பெண்களை எல்லாம் அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பெண்களை அனுப்பலாம் சிங்கப்பூருக்கு. ஆனால் அங்கே போய் சேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு வரக்கூடாது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). தமிழகத்திற்கு தேவையான, நல்ல வேலைகளை, நல்ல

தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். கரும்பு விலை பற்றிச் சொன்னார்கள். தேர்தல் அறிக்கையிலே 1,000 ரூபாய் என்று போட்டுவிட்டு ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். நானும் பலமுறை இந்த அவையிலே விளக்கி விட்டேன். ஒருவேளை நான் பேசும்போது பொன்னம்மாள் அவர்கள் இல்லையோ அல்லது நான்தான் புரியும்படியாக விளக்கவில்லையோ என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. தேர்தல் அறிக்கையிலே அப்படி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

கரும்புக்கு விலை ரூ.1,000 தருவதாக தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை

அன்றைக்கு பழனிசாமி அவர்கள் நினைவூட்டியதைப் போல, திருச்சியில், தேர்தலுக்கு முன்பு நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டில், 1,000 ரூபாய் கரும்புக்குத் தர வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டது உண்மை. ஏனென்றால், எதிர்க்கட்சி அப்படித்தான் போடும். ஆளுங்கட்சியாக வந்த பிறகுதான் கஷ்டம். அதனுடைய சிரமம் தெரியும். 1,000 ரூபாய் தரவேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டது உண்மை. ஆனால், தேர்தல் அறிக்கையிலே, மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு அதை நாங்கள் குறிப்பிடவில்லை. “கட்டுப்படியான விலை தரவும், அவர்களுக்கு

வண்டிச் சத்தம் போன்றவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும், அவர்களுக்கு நிர்வாகத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாயங்கள் எவையெவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் முத்தரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி, நல்ல முடிவு காண்பதற்கு தி.மு.கழக அரசு, வென்றால் பாடுபடும்'' என்றுதான் தேர்தல் அறிக்கையிலே இருக்கிறது. 1,000 ரூபாய் என்று குறிப்பிடவில்லை. அப்படிக் குறிப்பிடாததற்காக, அதிக விலை கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லவில்லை. நான் மீண்டும் ஒருமுறை ஒப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன், மாநில வாரியாக.

சர்க்கரை கட்டுமானம் 10.22 சதவீதம் இருக்கின்ற ஆந்திராவில் சராசரி கரும்பு விலை, ஒரு டன் 630 ரூபாய். 10.54 சதவீதம் கட்டுமானம் உள்ள கர்நாடகத்தில் கரும்பு விலை ஒரு டன் 730 ரூபாய். சர்க்கரை கட்டுமானம் 11.11 சதவீதம் என்று உள்ள மராட்டியத்தில் கரும்புவிலை டன் ஒன்றுக்கு 680 ரூபாய். 10.72 சதவீதம் கட்டுமானம் உள்ள குஜராத்தில் கரும்பு விலை ஒரு டன் 648 ரூபாய். இவைகள் எல்லாம்விடக் குறைவாக 8.94 சதவீதம் சர்க்கரைக் கட்டுமானம் உள்ள தமிழ்நாட்டில் சராசரி கரும்பு விலை ஒரு டன் 753 ரூபாய். இது எல்லா மாநிலங்களோடும் ஒப்பிடும்போது

அதிக விலையா, இல்லையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னும் இந்த விலையைச் சற்று ஏற்றித் தருவதற்கு இயலாத நிலையிலே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள், இடைக்காலத் தடையை சில தனி அதிபர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதும் மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரால் இங்கே பலமுறை விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. முத்தரப்புப் பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக இன்னும் எந்த அளவுக்கு இதை உயர்த்தித் தரமுடியும் என்பதை அரசு ஆலோசிக்கும் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேர்ல்டு டெல் என்பது ஒரு தனியார் நிறுவனம் அல்ல

World Tel நிறுவனத்தைப் பற்றி செல்லக்குமார் அவர்கள் சொன்னார்கள். World Tel என்பது தனியார் கம்பெனி அல்ல; அந்த நிறுவனத்திலே உள்ள சாம் பிட்ரோடா என்பவர் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர் அல்ல. அவர் அந்த நிறுவனத்தினுடைய தலைவர். World Tel நிறுவனம் என்பது International Telecommunication Union (ITU) என்கின்ற ஒரு யூ.என். ஏஜென்ஸியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த நிர்வாகத்தில் Assembly of Governors மத்திய அரசின் பிரதிநிதியும் அதிலே

இருக்கிறார். இதுவொரு தனியார் நிறுவனம் அல்ல. சாம் பிட்ரோடாவினுடைய சொந்த நிறுவனம் அல்ல. அவர் அந்த நிறுவனத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். அவ்வளவுதான்.

World Tel நிறுவனத்தின் திட்டத்தில் தமிழக அரசும் கூட்டாக இணைந்து Joint Sector Project ஆக செயல்படுத்துவதால் இதற்கு உலக அளவிலே ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரும் அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலே சமீபத்திலே World Tel நிறுவனத்தோடு நம்முடைய அதிகாரிகள் பேசினார்கள். அவர்கள் இன்னும் சில நிபந்தனைகளை விதித்து, கொஞ்சம் தாமதமாகும் போல்கூட எங்களுக்குத் தெரிகிறது. இந்தப் பெரிய முயற்சி தாமதமாகுமேயானால் World Tel–க்கு பதிலாக வேறு ஒரு பெரிய நிறுவனத்தை அணுகி விரைவில் இந்த சமுதாய இணையம் தமிழகம் முழுவதும் பரவிடவும், இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் அந்தப் பெருமுயற்சியை அவர்களிடமிருந்து மாற்றிகூட வேறு ஒரு நிறுவனத்திற்கு அதை ஒப்படைக்கலாமா என்றுகூட அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் முடிவாகவில்லை. இப்படிச் சொல்வதால் இவர்களுக்கு அறவே இல்லை என்றும் பொருள் அல்ல. அவர்கள் தாமதம் செய்வார்களேயானால் வேறு ஒருவருக்கு இதை மாற்ற முடியுமா என்பதையும் அரசு

யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் அ. செல்லக்குமார் :– சாம் பிட்ரோடாவினுடைய சொந்த நிறுவனம் என்பது அல்ல என்னுடைய கருத்து. அதைப்போன்று இன்னும் பல நிறுவனங்கள் International Level–ல் இருக்கிறது. எனவே Transparency என்று சொல்கிறபோது Global Tender–ல் நீங்கள் இதற்கும் அழைப்புகளை விடுத்திருக்கலாம். இதைவிடச் சிறந்தவர்கள் இதிலே பங்கு பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை ஏன் விடவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

சாம் பிட்ரோடா முயற்சிக்கு எந்த மாநிலமும் கைக்கொடுக்காதபோது நாம் அழைத்துப் பேசினோம்

முதல்வர் கலைஞர் :– இந்த யோசனையை முன்வைத்து இந்தியா முழுவதும், எல்லா மாநிலங்களிலும் அலைந்து திரிந்தவர் சாம்பிட்ரோடா. அதை அவரே ஒரு பேட்டியில், சென்னையிலே நடைபெற்ற செய்தியாளர்கள் கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எந்த மாநிலமும் இந்த முயற்சிக்கு அவருக்கு கைகொடுக்க முன்வரவில்லை. அந்த நேரத்திலேதான் நாம் அவரை அழைத்து தமிழ்நாட்டிற்கு அந்தப் பணியைச் செய்து கொடுப்பீர்களா என்று கேட்டபோது ஒத்துக்

கொண்டார். இப்போது வேறு பல நிறுவனங்களும் அதே அளவிற்கு இருக்கின்றன என்றால் அவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு இவருக்கே தான் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற பிடிவாத குணத்தோடு அரசு செயல்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் குறைந்த அளவிலே, இவர் விதிக்கின்ற நிபந்தனைகளுக்கு குறைவான நிபந்தனைகளை விதித்து வேறொரு பெரிய நிறுவனம் – ஆனால் அவர்கள் செய்து முடிக்க வேண்டும் – செய்து முடிக்கின்ற அத்தகைய திறனுள்ள ஒரு நிறுவனம், எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் அவைகளை அழைப்பதிலே எந்தவிதமான தயக்கமும் இந்த அரசுக்குக் கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

யாரோ ஒருவருக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அந்த முதல் முயற்சியை அவர் எடுத்தார். ராஜீவ்காந்தி அவர்களிடத்திலே நல்ல பழக்கம் உடையவர் அவர், ஒரிசா மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். இன்றைக்கு அகில உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான செயல்களை செய்வதிலே நல்ல பாண்டித்யம் பெற்றவராகத் திகழ்பவர். எனவே, அவர் பல மாநிலங்களில் முயன்றும் அது நடைபெறாத சூழ்நிலையில், தமிழகம் அவரை அழைத்து இந்தப் பணியை ஒப்படைக்கலாம் என்று கருதியது. தமிழகம் அந்த முயற்சியை

மேற்கொண்ட பிறகு, வேறுபல மாநிலங்களிலே உள்ள முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் அவரை தொடர்பு கொண்டு, ‘அங்கே வருக, இங்கே வருக’ என்று அழைத்தார்கள். ஆனால் அவர் ‘முதலிலே என்னை அழைத்தது தமிழ்நாடுதான், அங்கேதான் இந்தப் பணியை செய்வேன்’ என்று சொன்னார் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆனால் இப்போது அண்மையிலே அவரோடு பேசியதுபோது, சில நிபந்தனைகள் நாம் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவைகளாக இருப்பதை எண்ணிப்பார்த்து செல்லக்குமார் அவர்கள் சொல்வதைப்போல வேறு நிறுவனங்களையும் அழைத்துப் பேசக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றதா என்பதை நாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1967ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய பிறகு, அதற்கு முன்பு பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய தலைமையில், பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய தலைமையில் இருந்த ஆட்சி இங்கே நடைபெற்ற பொழுதெல்லாம் தொழிற்சாலைகளிலே பெரும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது என்பதும் அன்றைய தொழில் துறை தமிழகத்திலே வளருவதற்குக் காரணமாக அப்போது தீட்டப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் அமைந்தன என்பதும் அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். ஆனால், ஐந்தாண்டு திட்டம் நலிந்து

திட்டத்தினுடைய தொகை குறைந்து போன ஒரு சூழ்நிலையிலேதான் 1967ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே ஏற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதையும் அனைவரும் நன்கு அறிவீர்கள்.

1967 முதல் 1975 வரை தொடங்கிய தொழிற்சாலைகள்

இருந்தாலும், 1969 முதல் 1975 வரையிலே உள்ள அந்த இடைப்பட்ட காலத்திலே தான் தூத்துக்குடியிலே பெரிய தொழிற்சாலை, உரத்தொழிற்சாலை, ஸ்பிக் தொழிற்சாலையை தொடங்கினோம். அன்றைக்கு ஒரு 100 கோடி, 150 கோடி ரூபாய்தான். இன்றைக்கு 1,000 கோடி 2,000 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவுக்கு அது வளர்ந்து பெரிய தொழிற்சாலையாக தூத்துக்குடி உரத்தொழிற்சாலை விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாமல், தமிழகத்தில்தான் அன்றைக்கு சிப்காட் என்ற ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கினோம். ஆங்காங்கு ஒரு தொழிற்சாலை அமைவது, ஒரு மாநிலத்திலே, ஒரு நாட்டிலே என்பது என்ற நிலைக்கு மாறாக வளாகங்கள் அமைத்து, அந்த வளாகங்களுக்கு உள்ளே பல தொழிற்சாலைகளை அமைப்பது, 'பார்க்' என்ற பெயராலோ அல்லது வளாகம் என்ற பெயராலோ, பல தொழிற்சாலைகளை அமைக்கின்ற சிப்காட் நிறுவனமே

கழக ஆட்சியிலேதான், 1969 முதல் 1975 வரையிலே உள்ள அந்த இடைக்காலத்திலேதான் தொடங்கப்பட்டன.

அதிலே அந்த சிப்காட்டின்படி, தூத்துக்குடியிலே ஸ்பிக் தொழிற்சாலை, இராணிப்பேட்டையிலே தொழில் வளாகங்கள், ஒசூரிலே தொழில் வளாகங்கள் இவைகள் எல்லாம் 1969–லிருந்து 1975 வரையிலே தொடங்கப்பட்டன. State Industries Promotion Corporation of Tamil Nadu என்பதுதான் சிப்காட். அந்தக் காலக்கட்டத்திலே தான் சேலம் இரும்பு ஆலை கிடைத்தது என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. சேலம் இரும்பு ஆலை கிடைப்பதற்காக அன்றைக்கு பாராளுமன்றத்திலே இருந்த 24 கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் வாதிட்டோம், போரிட்டோம். அப்போது இந்திராகாந்தி அவர்கள் மைனாரிட்டி கவர்ன்மென்ட் என்ற நிலையிலே அந்த சர்க்கார் இருந்தபோது 24 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இதுதான் நேரம் என்று பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்திராகாந்தியை நாங்கள் மிரட்டவில்லை. இந்திராகாந்தி யிடத்திலே நாங்கள் மிரட்டியதெல்லாம் எங்களுக்குத் தொழிற்சாலை கொடுங்கள் என்பதற்காகத்தான், இந்திரா காந்தியிடத்திலே நாங்கள் வாதாடினோம், போராடினோம்.

சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலையை இந்திராகாந்தி வழங்கினார்

இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்தத் திட்ட வரைவுக்காக முதலமைச்சர்களை எல்லாம் அழைத்து இந்திராகாந்தி அவர்கள் பிரதமராகவும், மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் துணைப் பிரதமராகவும் இருந்து நடத்திய அந்தக் கூட்டத்தில் அந்தத் திட்ட வரைவை வாங்கிப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு இதிலே சேலம் திட்டம் இல்லை, ஆகவே நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்கிறோம் என்று நானும் அன்றைய நிதி அமைச்சராக இருந்த நண்பர் மதியழகனும் வெளிநடப்புச் செய்தோம். அதற்கு அடுத்த ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் இந்திராகாந்தி அம்மையார் டெல்லிக்கு என்னை வருமாறு தந்தி கொடுத்து அழைத்து, சேலம் தொழிற்சாலைக்கான அந்த ஆணையை வழங்கினார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இப்படி நாட்டுக்காக, மாநிலத்திற்காகத்தான் 24 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அன்றைக்குப் பயன்பட்டார்கள் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இந்தக் காலகட்டத்திலேதான் ஆலங்குளம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையும் அமைக்கப்பட்டது. இவைகளுக்கு எல்லாம் நாம் உருவாக்கிய சிப்காட் நிறுவனம் பெரும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1973ஆம் ஆண்டு, இராணிப்பேட்டையில் 729 ஏக்கர் பரப்பு நிலம்

இருந்தது. நாங்கள் பொறுப்புக்கு வந்தவுடன், அந்த இடம் ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே வாங்கிப் போடப்பட்ட இடம் என்றும், அது எதற்கும் பயன்படாத இடம், ஆகவே அதை விற்றுவிடலாம் என்ற ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருந்தது. நானும் அன்றைய தொழில் அமைச்சர் மாதவனும் இராணிப் பேட்டைக்குச் சென்று அந்த இடத்தைப் பார்த்து, அப்போதுதான் சிப்காட்டை உருவாக்கி ஒரு வளாகத்தை இங்கு அமைத்தால் என்ன என்ற கேள்வி எழுப்பி இராணிப்பேட்டையிலே அந்த வளாகத்தை அன்றைக்கு அமைத்தோம். அதிலே 168 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் 107 புதிய தொழில்கள் அந்த வளாகத்திலே தொடங்கப்பட்டன. அதற்கு அடுத்து 1974ஆம் ஆண்டில் ஒசூரில் 1,236 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் இரண்டாவது தொழில் வளாகம் கழக அரசால் அமைக்கப்பட்டது.

அதில் 500 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் 186 தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. இராணிப்பேட்டை, ஒசூர் ஆகிய இரண்டு தொழில் வளாகங்களிலும் தொடங்கப்பட்டுள்ள 293 தொழில்களில் ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

1989 முதல் 1990 வரை தொடங்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள்

1989க்குப் பிறகு, 1989 முதல் 1990 வரையிலே அமைந்த தொழிற்சாலைகளுடைய விவரங்களைப் பார்த்தால், 1989–90ல்தான் 22 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் "ஏஷியன் பெயிண்ட்ஸ்" என்ற தொழில் நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது. 29 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் "டெலிகம்யூனிகேஷன்ஸ் கன்சல்டன்ட் இண்டியா லிமிடெட்" என்ற நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது.

ஒசூரில் 140 கோடி ரூபாயில் "டைட்டானியம் டை ஆக்ஸைடு" தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது. சிப்காட் துணையோடு கடலூரில் 20 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் மரவள்ளிக் கிழங்கிலிருந்து இரசாயனப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் "உஸ்தா–தே–பயோடெக்" தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

6 கோடி ரூபாய் செலவில் "டான்டெக் அக்ரோ" தொழிற்சாலை கடலூரில் தொடங்கப்பட்டது. 40 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் கடலூரில் "டங்ஸ்டன் மெட்டல் பவுடர்" தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

மணலியில் 20 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் "தமிழ்நாடு பெட்ரோ புராடெக்ட்ஸ்" தொழிற்சாலை 1988ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களிலே தொடங்கப்பட்டது. 1990ஆம் ஆண்டு

ஆகஸ்ட் திங்களில் மணலியில் 81 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் "யுபி. பெட்ரோ புராடக்ட்ஸ்" தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

மேலூருக்கு அருகில் நரசிங்கம்பட்டியில் ஏறத்தாழ 9 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் செயற்கை வைரம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை 1989ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், வாலிநோக்கத்தில் 10.40 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் "தமிழ்நாடு மேக்னசைட் மற்றும் மெரின் இரசாயனத் தொழிற்சாலை" தொடங்கப்பட்டது. கடலூரில் 29.50 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் "தமிழ்நாடு புளோரின் மற்றும் சல்பைடு கெமிக்கல் தொழிற்சாலை" 1989ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. ஒசூரில் 184 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் "டைட்டான்" கைக்கடிகார உறுப்புகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது.

கழக அரசு 3 ஆண்டுகளில் 28 தொழிற்சாலைகளை தொடங்கியுள்ளது

அதற்குப் பிறகு 1991லிருந்து 1996வரை, 5 ஆண்டு காலத்தில் அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் 21 தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. அதற்கான மொத்த முதலீடு 1,125 கோடி ரூபாய். அதன்மூலம் நேரடி வேலைவாய்ப்பு 4,230 பேருக்கு. தி.மு.க. ஆட்சியில் இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் உற்பத்தி

தொடங்கியுள்ள தொழிற்சாலைகளினுடைய எண்ணிக்கை 28. ஐந்து ஆண்டு காலத்திலே 21; மூன்று ஆண்டு காலத்திலே 28 (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அப்போது 5 ஆண்டு காலத்திலே மொத்த முதலீடு 1,125 கோடி ரூபாய். இப்போது மூன்று ஆண்டு காலத்திலே மொத்த முதலீடு 6,067 கோடி ரூபாய் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அப்போது நேரடி வேலைவாய்ப்பு அந்த 5 ஆண்டு காலத்திலே 4,230 பேர். இப்போது மூன்று ஆண்டு காலத்திலே 9,626 பேர். இதன் பின் ஏறத்தாழ உற்பத்தி பணி தொடங்கக் கூடிய சூழ்நிலையிலே உள்ள தொழிற்சாலைகள் இந்தக் குறிப்பிட்ட 28 அன்னியில், மேலும் 28 தொழிற்சாலைகள். அதற்கு முதலீடு 22,946 கோடி ரூபாய். அதன் மூலமாக வேலைவாய்ப்பு பெற இருப்போர் 11 ஆயிரம் பேர் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

1996 முதல் 1999 வரை தொடங்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள்

1996 முதல் 1999 வரை தமிழ்நாட்டிலே தொடங்கப்பட்ட புதிய தொழிற்சாலைகள்: காஞ்சிபுரம் செல்கின்ற வழியிலே இருங்காட்டுக்கோட்டையில் 1,829 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, தொழில் வளாகத்திற்காக, பல தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில். 2,450 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் "ஹூண்டாய் மோட்டார் இந்தியா

லிமிடெட்” நிறுவனத்தினுடைய கார் தொழிற்சாலை. 320 கோடி ரூபாய் செலவில் திருவள்ளூரில் “மிட்சுபிஷி லேன்சர்” கார் தொழிற்சாலை. 1,700 கோடி ரூபாய் செலவில் மறைமலை நகரில் அமைக்கப்பட்ட ‘‘போர்டு மோட்டார்ஸ்’’ நிறுவனத்தினுடைய கார் தொழிற்சாலை. 40 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் இருங்காட்டுக் கோட்டையில் இல்ஜின் இன்டஸ்டிரிஸ்’’ நிறுவனத்தின் ஆட்டோமொபைல் கார் உதிரிபாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. 23 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக் கோட்டையில் “டைனமாடிக் குரூப் கம்பெனிகள்’’ நிறுவனத்தின் ஆட்டோமொபைல் கார் உதிரிபாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

44 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் போஸ் ஹூண்டாய் ஸ்டீல் மேனுபேக்சரிங் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் காயில் சென்டர் (Coil Centre) தொழிற்சாலை.

27 கோடி ரூபாய் செலவில் மறைமலைநகரில் வாலியோ ஃபிரிக்ஷன் மெட்டீரியல்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் நான்–ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பிரிக்ஷன் மெட்டீரியல்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை; காரின் உதிரி பாகங்கள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை;

30 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் மேன்டோ பிரேக் சிஸ்டம்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஹைட்ராலிக் பிரேக்கிங் சிஸ்டம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

59 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் மட்சுஷிடா ஏர்கண்டிஷனிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஏர்கண்டிஷனர்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை; அறைகளுக்கு வைக்கக் கூடிய ஏர்கண்டிஷன் இயந்திரங்களை தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலை;

8.6 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் லுமெக்ஸ் சாப்லிங் இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆட்டோமோடிவ் லைட்ஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

45 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஜே.பி.எம்.சங்வூ லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தகடு உலோக பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

17 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஜே.கே.எம். டேரியம் ஆட்டோமோட்டிவ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் உதிரி பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

9 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் பி.எச்.சி. மேனுபேக்சரிங் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் கார் கதவுகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

43 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் டோங்கி விஷன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் உலோகத் தகடு பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

9 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஷார்தா மோட்டார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் கார் எக்சாஸ்ட் (Car Exhaust) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

5 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒசூரில் ப்ளூமிங் மெடோஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் மலர் வளர்க்கும் தொழிற்சாலை; அதாவது வெளிநாடுகளுக்கு மலரை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான தொழிற்சாலை;

41 கோடி ரூபாய் செலவில் ஈரோடு அருகே உள்ள சோளங்கபாளையத்தில் எஸ்.கே.எம். எக் ப்ராடக்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் முட்டை பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை; அதைத்தான் மயில்சாமி கவுண்டர் ஆரம்பித்தார்; அந்த தொடக்க விழாவில் அவர் தன் சாதிப் பட்டத்தை விட்டார். “இனிமேல் நான் மயில்சாமி கவுண்டர் அல்ல; சாமியையும் விட்டு விடுகிறேன்; மயிலானந்தம் என்று” தன்னுடைய பெயரை அன்றைக்கு மாற்றிக் கொண்டார். அந்த முட்டை பதனிடும் தொழிற்சாலை 41 கோடி ரூபாய் செலவில் தொடங்கப்பட்டது.

5 கோடி ரூபாய் செலவில் காஞ்சிபுரம் அருகில் உள்ள செட்டிப்பாளையத்தில் பாரத் டெக்ஸ் பேஷன்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆடைகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

ரூ.300 கோடியில் கும்மிடிப்பூண்டியில் தாப்பர் டூபாண்ட் தொழிற்சாலை

300 கோடி ரூபாய் செலவில் கும்மிடிப்பூண்டியில் தாப்பர் டூபாண்ட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் நைலான் இழை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. இதுகூட கடந்த ஆட்சிக்காலத்திலே தொடங்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பல பிரச்சினைகளுக்கு இடையே பிறகு இந்த ஆட்சிக் காலத்திலேதான் அந்தத் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது;

27 கோடி ரூபாய் செலவில் தாம்பரம் ஏற்றுமதி வளாகத்தில் ஆசியன் லைட்டிங் நிறுவனத்தின் உலோகக் குழல் விளக்கு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

4.5 கோடி ரூபாயில் செலவில் கரூர் அருகிலே உள்ள அப்பர்பாளையத்தில் கரூர் யார்ன் லிங்க்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தில் நூல்— ஆடை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை,

10 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒசூரில் டாரஸ் நாவல்டீஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் டோலமைட், ஸ்டோன்வேர் பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

21 கோடி ரூபாய் செலவில் திருப்போரூரில் ஸ்ரீராம் ஆட்டோ காம்பொனன்ட்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆட்டோமொபைல் உதிரிபாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை;

11 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னைக்கருகில் உள்ள மணலியில் ரமணசேகர் ஸ்டீல்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் உலோகச் சுருள்களைத் தகடாக மாற்றும் தொழிற்சாலை;

12 கோடி ரூபாய் செலவில் கோயம்புத்தூரில் இன்சில் இண்டஸ்ட்ரியல் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழிற்சாலை;

33 கோடி ரூபாய் செலவில் புழல் கிராமத்தில் செம்பவாங்– ஸ்ரீராம் நிறுவனம், சிங்கப்பூர் நிறுவனம் இது, பொருள் விநியோகத் தொழிற்சாலை;

ரூ.500 கோடியில் சேலத்தில் சிஸ்கால் எஃகு தொழிற்சாலை

500 கோடி ரூபாய் செலவில் சேலத்தில் சிஸ்கால் நிறுவனத்தின் எஃகுத் தொழிற்சாலை, அண்மையிலே திறந்து வைக்கப்பட்டது. நான்கூட திறப்பு விழாவில் கலந்துகொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டது.

756 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னை பேசின் பிரிட்ஜ் ஜி.எம்.ஆர். வாசவி நிறுவனத்தின் மின்திட்டம்.

மொத்த முதலீடு 6,067 கோடி. இதில் நேரடியாக வேலைவாய்ப்பு 9,626 பேருக்கு; மறைமுகமான வேலைவாய்ப்பு 18 ஆயிரம் பேருக்குக் கிடைக்கும் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இப்போது வேலை நடைபெற்று வரும் தொழில்கள் விபரம்

இது அன்னியில் இப்போது வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற தொழில்கள் – அவைகள் எவை என்று பார்த்தால், 450 கோடி ரூபாய் செலவில் திருப்பெரும்புதூரில் செயிண்ட் கோபைன் நிறுவனத்தின் மிதவைக் கண்ணாடி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, அதனுடைய வேலை முக்கால் பகுதி முடிந்துவிட்டது. நேற்றுக்கூட நான் சமத்துவபுரம் திறப்பு விழாவிற்காக காஞ்சிபுரம் அருகே சென்றபோது அந்த தொழிற்சாலை வெகு வேகமாக தன்னுடைய பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருப்பதைக் காண நேரிட்டது. நீங்கள் யாராவது ஒரு முறை பெங்களூர் சாலையிலே காஞ்சிபுரம் வழியாகச் செல்லும்போது பார்த்தால், வழியில் இரண்டு புறமும் தொழிற்சாலை மயமாக இருப்பதைக் காண முடியும். அதுவும் ஹூண்டாய் தொழிற்சாலையைப் பார்த்தால் எவ்வளவு நீளத்திற்கு அது கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதையும், அதைத் தொடர்ந்து அடுத்துள்ள இந்த கண்ணாடி தொழிற்சாலை எந்த அளவுக்கு, எவ்வளவு ரம்மியமாக காட்சியளிக்கிறது

என்பதையும் காண முடியும். சொக்கர் போன்றவர்கள், தொழிலிலே அக்கறை உள்ளவர்கள் இதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சொக்கரை அழைப்பதால் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை அழைக்கவில்லை என்று அர்த்தம் அல்ல. போய்ப் பார்த்து நீங்கள் அந்த உண்மையை உணர வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அவ்வளவு அற்புதமாக இருக்கிறது.

50 கோடி ரூபாய் செலவிலே இருங்காட்டுக்கோட்டையில் மார்க்யூப் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் பேப்பர் போர்டு மிஷினரி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

44 கோடி ரூபாய் செலவிலே இருங்காட்டுக்கோட்டையில் கோவேமா உட்பிளாஸ்ட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ரிஜிட் பி.வி.சி.பலகை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

5 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஆட்டோலெக் இண்டஸ்ட்ரிஸ் நிறுவனத்தின் நீர் மற்றும் எண்ணெய் பம்ப் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

30 கோடி ரூபாய் செலவில் இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ரெனால்ட்ஸ் பென் இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் பால் பாயிண்ட் பேனாக்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

15 கோடி ரூபாய் செலவில் திருபெரும்புதூரில் இன்வால் (மெடிக்கல்) இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனத்தின் குருதிப் பைகள் (Blood bags) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

20 கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒசூரில் டான்ப்ளோரா இன்ப்ரா ஸ்ட்ரக்சர் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழில் வளாகம்.

6 கோடி ரூபாய் செலவில் (Bio-technology Park for Women) சென்னையில் மகளிருக்கான உயிர் தொழில்நுட்பப் பூங்கா.

210 கோடி ரூபாய் செலவிலே செங்கல்பட்டில் மகேந்திரா இண்டஸ்ட்ரியல் பார்க் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் ஆட்டோ உதிரிபாகங்களுக்கான தொழில் வளாகம்.

27.7 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னையில் மெடிடெக் ப்ராடக்ட்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழிற்சாலை.

5.6 கோடி ரூபாய் செலவில் சென்னையில் இண்டியன் அண்டு நேச்சுரல் மெடிக்கல் ப்ராடெக்ட்ஸ் லிமிடெட் தொழிற்சாலை.

28.5 கோடி ரூபாய் செலவில் மறைமலை நகரில் ஆப்டிகல் பைபர் கேபிள் ப்ராஜெக்ட் தொழிற்சாலை.

320 கோடி ரூபாய் செலவில் தரமணியில் டைடல் பார்க் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழில் வளாகம்.

3,200 கோடி ரூபாய் செலவில் கடலூரில் பென்னார் ரிபைனரிஸ் நிறுவனத்தின் எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை. இப்போது விரைவிலே அதற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட இருக்கிறது. 2001ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திற்குள்ளாக முடிவடையும் என்கின்ற உறுதியோடு அடிக்கல் நாட்டப்பட இருக்கிறது.

142.65 கோடி ரூபாய் செலவில் சேலத்தில் சிஸ்கால் நிறுவனத்தின் மெட்டல் கோக் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

44.75 கோடி ரூபாய் செலவில் தரமணியில் கலாடா ரிம்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் அலுமினியத் தொழிற்சாலை.

200 கோடி ரூபாய் செலவில் தரமணியில் வான் ஓம்மரன் டேங்க் டெர்மினல் நிறுவனத்தின், கெமிக்கல் சேமிப்பு டேங்க் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

எண்ணூரில் எல்.என்.ஜி. எரிவாயு மின்திட்டம்

எண்ணூரில் 2,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யும் எல்.என்.ஜி. எரிவாயு மின்திட்டம். இப்போது பிரச்சினை எழுப்பப்பட்ட அந்தத் திட்டம்.

ஜெயங்கொண்டத்தில் 5,500 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஆண்டுக்கு 4 மில்லியன் டன் நிலக்கரியை வெட்டி எடுத்து, 500 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்யும் அனல்மின் திட்டம். அதற்கான நிலம் கையகப்படுத்துகின்ற பணி வெகு வேகமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நாள்தோறும் 4,5 கோப்புகளிலாவது நிலம் கையகப்படுத்துகின்ற கோப்புகளிலே நான் கையெழுத்திட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். கையகப் படுத்துகின்ற பணி வெகு வேகமாக நடைபெற்று நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மொத்த முதலீடு, நான் படித்தது போக மீதமுள்ளதையும் சேர்த்து 28 இனங்களுக்கான மொத்த முதலீடு 22,946 கோடி ரூபாய். நேரடி வேலைவாய்ப்பு 11,000 பேருக்கு. மறைமுக வேலைவாய்ப்பு ஒன்றரை இலட்சம் பேருக்கு என்ற இந்த மிக மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் முதலீட்டில் தமிழகம் முதலிடம்

தொழில் முதலீட்டில் தமிழகம் முதலிடத்தில் இருப்பதாக நம்முடைய திருமதி. பொன்னம்மாள் அவர்களும், ரங்கநாதன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆளுங்கட்சி சார்பிலே பேசிய மற்ற உறுப்பினர்களும் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நானே சொல்லி, கைதட்டல் வாங்க வேண்டுமென்று இருந்தேன். ஆனால் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மானியக்

கோரிக்கைக் குறிப்பிலேயே அதை வெளியிட்டுவிட்ட காரணத்தால், அதை எல்லோருமே படித்துப் பேசியிருக் கிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சி குறித்து நான் 23–2–1999 அன்று ஆளுநர் உரை மீது நடைபெற்ற விவாதங்களுக்குப் பதிலளித்து உரையாற்றியபோது, மே 1996இல் தொழில் நிறுவனங்களில் செய்யப்பட்டிருந்த முதலீடுகள் அடிப்படையில் தமிழகம் அகில இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சியில் ஐந்தாம் இடத்தில் இருந்தது என்றும், 1996இல் கழக அரசு மீண்டும் அமைந்து தொழில் வளர்ச்சிக்கு அளித்து வரும் ஊக்கம் காரணமாக, 1999 ஜனவரி வரையில் முதலீடுகள் அடிப்படையில் தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியில் இரண்டாம் இடத்திற்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டு, அதற்குரிய புள்ளி விவரங்களையும் இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்தேன். அண்மையில் 1991 மே மாதத்திலிருந்து 1999 ஜனவரி மாதம் வரை இந்திய மாநிலங்களில் செய்யப்பட்டுள்ள முதலீடுகளை எல்லாம் தொகுத்து, 1999 ஏப்ரல் மாதத்தில் இந்தியப் பொருளாதார கண்காணிப்பு மையம் C.M.I.E.- Centre for Monetoring Indian Economy அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை விவரங்களின்படி தமிழ்நாடு தொழில் முதலீடுகளின் அடிப்படையில் முதல் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதை மனமகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதனுடைய விவரம் என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். திருமதி. பொன்னம்மாள் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, அகில இந்தியாவில் மொத்த தொழில் முதலீடு ஒதுக்கீடு 1999 ஜனவரி வரையில் 13 இலட்சத்து 15 ஆயிரத்து 17 கோடி. 13 இலட்சம் கோடி. அந்த 13 இலட்சம் கோடியில் ஆந்திராவினுடைய பங்கு, அவர்கள் அங்கே செய்துள்ள முதலீடு 1,06,364 கோடி – 8.09 சதவிகிதம்; கர்நாடகத்தில் 1,07,703 கோடி – 8.19 சதவிகிதம்; ஒரிசாவில் 1,14,033 கோடி – 8.67 சதவிகிதம்; குஜராத்தில் 1,46,703 கோடி – 11.16 சதவிகிதம்; மராட்டியத்தில் 1,51,058 கோடி – 11.49 சதவிகிதம்; தமிழ்நாடு 1,51,187 கோடி – 11.50 சதவிகிதம். இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தில் மூக்கை நீட்டுகிற மாதிரி நீட்டி, முதலிடத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு மராட்டியம் நம்மைவிட .02 சதவிகிதம் அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது நாம் மராட்டியத்தை விட .01 சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கிறோம். ஆக, இந்தக் கயிறு இழுக்கும் போட்டி மாதிரி, ஒரு பெரிய சவாலாக மராட்டியமும், தமிழகமும் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. முதலிடத்தில் இன்றைக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டிருக் கிறீர்கள். முதலீட்டில் மாத்திரமல்லாமல், ஏற்றுமதி தொழிலிலும் கூட நாம் எந்த இடத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மராட்டிய மாநிலத்தை தமிழகம் முந்தியுள்ளது

Economic Times என்ற பத்திரிகையை உங்களுக்குத் தெரியும். புகழ்பெற்ற பொருளாதார ஏடு. அது நேற்றைய தினம், **28–4–1999**இல் எழுதியிருக்கிறது.

Tamil Nadu followed closely by Gujarat has taken the lead in terms of the number of 100 percent export oriented units set up since liberalisation, displacing Maharashtra, the traditional leader amongst the industrially developed states, (தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பின், **100** விழுக்காடு ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தொழில் நிறுவனங்களை நிறுவுவதில் தமிழகம் முதல் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. குஜராத் அதற்கு அடுத்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றம் அடைந்த மாநிலங்கள் வரிசையில் பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து முதலிடத்தில் இருந்த மராட்டிய மாநிலத்தை தமிழகம் தற்பொழுது முந்தியுள்ளது) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இன்னும் அந்த ஏடு, Economic Times எழுதுகிறது.

"The state-wise distribution of 100 percent export oriented units since liberalisation indicates that Tamil Nadu has taken the lead in terms of the number of units set up".

(தாராளமயமாக்கப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பின் 100 விழுக்காடு ஏற்றுமதி என்ற அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையை மாநில வாரியாகக் கணக்கிட்டதில் தமிழகம்தான் தலைமை இடத்தைப் பெற்றுள்ளது) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). மேலும் அந்த ஏடு எழுதுகிறது.

"As against 3,503, cent percent E.O.Us which have come up Country-wide; since liberalisation, one sixth have been in Tamil Nadu, followed by Maharashtra, Gujarat, Andhra Pradesh and Karnataka".

(பொருளாதாரம் தாராளமயமாக்கப்பட்ட பின் அகில இந்திய அளவில் தொடங்கப்பட்ட 100 விழுக்காடு ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட 3,503 தொழில்களில் ஆறில் ஒரு பங்கு தொழில்கள், அதாவது 584 தொழில்கள் தமிழகத்திலே தொடங்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தை அடுத்து மராட்டியம், குஜராத், ஆந்திரா, கர்நாடகா ஆகிய மாநிலங்கள் வருகின்றன) என்று 'எக்னாமிக் டைம்ஸ்' குறித்துக் காட்டுகிறது.

அதுமாத்திரமல்ல; மேலும் இன்னொரு ஆதாரம். அகில இந்திய அளவில் கடன் வைப்புத் தொகை விகிதாச்சாரம் பற்றி Times of India எழுதுகிறது. கடன் வைப்புத் தொகையில் நாம்

முதலிடத்தில் இருக்கிறோம் என்பதற்கு Times of India எழுதுகிறது.

The States of Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Maharashtra and Manipur have recorded the highest credit-deposit ratios (CDR) in the Country, according to the latest data available.

அண்மையில் கிடைத்த புள்ளி விவரப்படி, தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா மற்றும் மணிப்பூர் மாநிலங்கள் நாட்டிலேயே கடன் தொகை - வைப்புத் தொகை விகிதாசாரத்தில் (Credit Deposit Ratio) உயர்நிலையில் உள்ளதாகத் தெரிய வந்துள்ளது.

Against an all-India average CDR of 55.5 percent of all scheduled commercial banks (as on the last Friday of December 1997). Tamil Nadu's CDR was an astounding 92.3 percent.

1997ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கடைசி வெள்ளிக்கிழமை நிலவரப்படி அனைத்து வர்த்தக வங்கிகளின் ஒட்டுமொத்த அனைத்திந்திய சராசரி கடன் தொகை வைப்புத் தொகை விகிதாச்சாரம் **55.5** சதவிகிதம் என்றால், தமிழகத்தில் அப்போதைய விகிதாச்சாரம் **92.3** சதவிகிதமாகும்.

Andhra Pradesh recorded the second highest CDR of 74.2 percent, followed by Maharashtra's 68.7 percent and Manipur's 59 percent. The National Capital Territory (NCT) of Delhi registered a CDR of 70.9 percent, close to the Union territory of Chandigarh's 69.1 percent.

அதற்கடுத்து, ஆந்திர மாநிலம் **74.2** சதவிகிதம் பெற்று இரண்டாம் நிலையிலும், அதைத் தொடர்ந்து மகாராஷ்டிரா மாநிலம் **68.7** சதவிகிதமும், மணிப்பூர் **69** சதவிகிதமும் பெற்றுள்ளது.

சி.டி.ஆர். என்பது வங்கிகள் கடன் வழங்குவதை அதிகரித்துக் கொள்வது என்பது அதன் திறமையை பொறுத்துள்ளது. அதே சமயம் அந்த வங்கிகளின் உள்கட்டமைப்பு, அப்பகுதியில் கடன் வசூல் செய்யும் திறன், முதலீட்டிற்காக உதவும் தன்மை, வங்கிக் கடன் வசூல் செய்ய போதுமான வசதிகள் ஆகியவைகளையும் சார்ந்தும் அது இருக்கும். இதிலும் நாம் தலைமை இடத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை இந்தப் புள்ளி விபரம் விளக்குகிறது.

18.12.98 நாளிட்ட எகனாமிக் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் இலண்டன் மாநகரத்தைச் சேர்ந்த சர்வதேச ரியல் எஸ்டேட்ஸ் (International Real Estate) என்னும் நிறுவனத்தின் ஆலோசகர்,

ஜோன்ஸ் லாங்க் ஊட்டன் (Jones Lang Wootten) சொல்லி யிருக்கிறார்.

"Chennai has distinct strength over other cities for attracting investments"

– என்று பாராட்டியுள்ளதாக செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. (நம்மில் சிலர் இன்னமும் மெட்ராஸ் என்று கூறினாலும் அவர் 'சென்னை' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பாருங்கள்).

அதாவது, 'முதலீடுகளை ஈர்ப்பதில் இந்தியாவில் மற்ற நகரங்களை விட சென்னை சிறப்பான வளங்களைப் பெற்று முன்னணி இடம் பெற்றுள்ளது" என்று ஜோன்ஸ் லாங்க் ஊட்டன் பாராட்டியுள்ளார்.

தமிழக அரசு தகவல் தொழில்நுட்ப தொழிலதிபர்களின் கூட்டத்தை சென்னையில் கூட்டியது. அக்கூட்டம் குறித்து 13.9.1998 நாளிட்ட ஆனந்த விகடன் இதழ் தனது தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு பாராட்டியுள்ளது.

"தீர்க்கதரிசனத்துடன், நாளைய சவால்களுக்கு நாட்டைத் தயார்படுத்துவதுதான் ஆளுவோரின் இலட்சியமாகவும், கடமையாகவும் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில், தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி நடத்திய தகவல் தொழில் நுட்ப

தொழிலதிபர்கள் கூட்டம் மிகவும் முக்கியமானது. விப்ரோ, பென்டாஃபோர், டாடா கன்சல்டன்சி போன்ற ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்களிலிருந்து முன்னணித் தொழிலதிபர்கள் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். தகவல் தொழில் நுட்பம் வளர்ந்தால்தான் மற்ற தொழில்களும் நன்கு வளர முடியும் என்பதை அரசு உணர்ந்து காரியத்தில் இறங்கியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது."

இந்தத் தகவல் தொழில்நுட்ப மையத்தை இந்த அரசு தமிழகத்தில் விரிவாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துள்ள முயற்சிகளைப் பற்றி எல்லாம் பலமுறை இந்த அவையிலே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

உலகப் பொருளாதாரத்தோடு இணைந்துள்ள தகவல் தொழில் நுட்பம்

எழுபதுகளிலே வெறும் கருத்துப் படிவமாக மாத்திரமே கருதப்பட்டிருந்த தகவல் தொழில் நுட்பம் இன்றைக்கு எங்கும் நிறைந்த பொருளாக ஆகிவிட்டது என்பதை அவை உறுப்பினர்கள் மிக நன்கு அறிவீர்கள். தொழில் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு பிரிவும் தகவல் தொழில் நுட்பத்தால் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. உலகப் பொருளாதாரத்தோடு இணைந்துவிட்ட ஒன்றாக தகவல் தொழில்நுட்பம் உருவாகி வருகிறது. தகவல் தொழில் நுட்பம் இல்லாத எந்தத் தொழிலும்

முன்னேற்றம் அடையாத பழைய தொழிலாகவே இப்பொழுது கருதப்படுகிறது.

21ம் நூற்றாண்டில் உலகப் பொருளாதாரத்தின் உந்து சக்தியாக தகவல் தொழில்நுட்பம் விளங்கப் போகிறது என்பதை நாம் அறிந்து வைத்துள்ளோம். அதனால்தான், தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்காகவும், அதன் பயன்கள் கிராமப் பகுதிகளிலும் ஊடுருவி சாமான்யர்களுக்கும் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும், அரசு தொலைநோக்குப் பார்வையோடு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டிலே ஆண்டுதோறும் படித்து வெளியே வரும் 23 ஆயிரம் பொறியியல் பட்டதாரிகளில், 13 ஆயிரம் பட்டதாரிகளுக்கு மேலாக தகவல் தொழில் நுட்பம் மற்றும் அதன் தொடர்பான கல்வியைப் பெற்று இப்பொழுது வெளியே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அதிக எண்ணிக் கையிலான மென்பொருள் பொறியியல் வல்லுநர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இன்றைய அளவில் தமிழகத்தில் 22 ஆயிரம் பேருக்கு மேலாக மென்பொருளை வாழ்க்கைத் தொழிலாகக்(Software Professionals) கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கென்றே, சென்னை தலைமைச் செயலகத்தில் தனியாக ஒரு துறை, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ஒருவர் தலைமையின் கீழ் **5.10.1998** முதல் உருவாக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் தகவல் தொழில் நுட்பம் வேகமாக வளர்ச்சி அடையவும், அதற்கான அணுகுமுறைகளை உருவாக்கிச் செயல்படுத்தவும், முதலமைச்சர் தலைமையிலே I.T. Task Force ஒன்று உருவாக்கப்பட்டதையும் உறுப்பினர்கள் அறிவீர்கள்.

அரசு தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கென்று, தனியே கொள்கை (I.T. Policy) ஒன்றை உருவாக்கி அறிவித்துள்ளது. இக்கொள்கை, தகவல் தொழில்நுட்பத் தொழில் முனைவோர்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது.

பழைய மாமல்லபுரம் சாலையில் சிறுசேரி என்ற இடத்தில் **1,000** ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மிகப்பெரிய வன்பொருள் (Hardware) மற்றும் மென்பொருள் (Software) வளர்ச்சிக்கு பன்னாட்டுத் தரத்தில் தகவல் தொழில் நுட்பப் பூங்கா ஒன்றை சிப்காட் நிறுவனம் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகின்றது. சென்னையில் தரமணியிலிருந்து பழைய மாமல்லபுரச் சாலை வரையிலான பகுதி, தகவல் தொழில் நுட்ப நெடுஞ்சாலையாக (I.T.Super Highway)

விரைந்து முன்னேறி வருகின்றது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் சோழிங்கநல்லூரில் டாடா கன்சல்டன்சி சர்வீசஸ் என்னும் நிறுவனம், ஆசியாவின் மிகப் பெரிய மென்பொருள் மையத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து மற்ற மிகப் பெரிய நிறுவனங்களான விப்ரோ, இன்போசிஸ் மற்றும் போலாரிஸ் ஆகியவை தங்களது மையங்களை அந்தப் பகுதியிலே நிறுவி வருகின்றன.

தமிழகம் முழுவதும் இணைய மயமாகும் விஞ்ஞானப் புதுமையை இந்த அரசு செய்யும்

“வேர்ல்ட் டெல்” நிறுவனத்தோடு தொடர்பு கொண்டு நாம் ஆற்ற இருக்கின்ற அந்த அரும்பணியின் மூலமாக இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தமிழகம் முழுவதும் கிடைக்கும் என்று ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அது எந்த நிறுவனத்தின் சார்பாக இருந்தாலும் கூட, அதை விரைவுபடுத்தி, இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதையும், தமிழகம் முழுவதும் இணையமயமாக ஆகின்ற அந்த விஞ்ஞானப் புதுமையையும் இந்த அரசு செய்து காட்டும், உங்கள் ஆதரவோடு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

கணினி பயன்பாடுகளில் உலக அளவில் போதுமான தமிழ்க் குறியீடுகள் இல்லாத குறையைப் போக்குவதற்காகத்தான் ‘தமிழ் நெட் 1999’ என்ற ஒரு மாநாட்டை நாம் நடத்தினோம். அதிலே உலகத்தின் பல பகுதிகளிலேயிருந்து பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள். அரிய கருத்துக்களையெல்லாம் வழங்கினார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒருங்கிணைந்த கருத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரும்பாடுபட்டு அந்த மாநாட்டிலே தமிழ் வடிவமைப்புகள் எப்படி வெளியிடப்பட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானித்து அவைகளெல்லாம் இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களிலே அந்த வடிவமைப்புகள் அந்த இணையத்திற்கான வடிவமைப்புகள் வெளியிடப்பட இருக்கின்றன. அதற்கு அமெரிக்காவிலுள்ள யூனிக்கோட் கன்சோர்டியம் என்னும் மையத்தில் தமிழ்நாடு ஒரு கூட்டு அங்கத்தினராகத் தன்னைப் பதிவு செய்து கொண்டுள்ளது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தியாவிலேயே தமிழ் மாநிலம் மாத்திரம்தான் இப்படி அந்த யூனிக்கோட் கன்சோர்டியத்தோடு தன்னைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிற ஒரேயொரு மாநிலம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

தமிழ் இணைய பல்கலைக் கழகம் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது

ஜூலை மாதத்தில் முடிவான தமிழ் வடிவமைப்புகள் வெளியிடப்பட்டவுடன், யூனிக்கோடிற்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் தமிழ் வடிவமைப்புகளை மாற்றி அமைப்பதற்குரிய செயற்குறிப்புகளை அரசு அனுப்பி வைக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிறகு Tamil Virtual University ஒன்றை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் செயல்முறைக்கு வரும்போது இணையம் மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பப் பயன்கள் அனைத்தும் தமிழகம் மாத்திரமல்லாமல் உலகம் முழுவதுமுள்ள தமிழ்மக்கள் அனைவரையும் சென்றடையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநிலம் முழுவதுமுள்ள 1,200 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 11 மற்றும் 12ஆம் வகுப்புகளில் கணினி பயிற்சி பெறவும் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், ஒவ்வொரு பள்ளியிலிருந்தும் 40 மாணவர்கள் வீதம் 1,200 பள்ளிகளில் ஆண்டு முடிவில் சற்றொப்ப 48,000 மாணவர்கள் கணினி பயின்றவர்களாக வெளியேறுவார்கள் வெளியே வருவார்கள். அதற்கான ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரப்பட்டது.

அதிலே வந்த இடைக்காலத் தடையை இந்த அவை அறியும். ஆனால் அன்றைக்கு இந்த அவையிலே நான் நடந்து கொண்டதன் காரணமாக மாத்திரமல்ல; உண்மையின் காரணமாகவும், நீதியின் காரணமாகவும் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பில் நீதிபதி சொல்லியிருக்கிறார். “மனுதாரருடைய நலனுக்காக (அதாவது எதிர்த்து வழக்கு போட்டார்களே அந்த மனுதாராருடைய நலனுக்காக) இந்தத் திட்டத்தைத் தள்ளி வைக்க முடியாது. அரசின் இந்தப் பொன்னான நோக்கத்தால் அடுத்த ஆண்டு **48,000** மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுவார்கள் என்பதை இந்த நீதிமன்றம் பாராட்டுகிறது. தமிழக அரசின் மீது இந்த நீதிமன்றம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). (இதெல்லாம் பெருந்தன்மைக்கு கிடைக்கின்ற பரிசுகள் தமிழக அரசின் மீது நீதிமன்றம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது). சமூக நீதிக் காவலனாகப் பாடுபடும் அரசு கிராமப்புற மற்றும் நடுத்தர மக்களிடையே படித்து வந்தவர்கள் மீது கவனம் கொள்ளும் என்று நம்பிக்கை கொள்கிறது” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை உறுப்பினர்களுக்கு நான் நினைவுப்படுத்துகிறேன்.

பல நல்ல விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இதையும் சொல்லவேண்டித்தான் இருக்கிறது. காரணம்

ரங்கநாதன் ஆரம்பித்து வைத்துவிட்டார். அதனால் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே தொழில்துறையிலே ஏற்பட்ட பல பின்னடைவுகள், சில முறைகேடுகள் இவைகளைப் பற்றி ஒருமுறை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள, பலமுறை சொல்லியிருந்தாலும் கூட, மனிதனுக்கு மறதி அதிகம். மறந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக நீங்களும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள நானும் ஞுபாகப்படுத்திக் கொள்ள எல்லோரும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள, பொதுமக்களும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள இதை நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

அ.தி.மு.க தொடர்ந்த வழக்கில்
உயர்நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு

கிரானைட் குத்தகை விடுவதிலே ஏற்பட்டது சம்பந்தமாக ஒரு வழக்கு. ஏற்கெனவே இந்த அரசு கிரானைட் குத்தகையிலே உள்ள ஊழல்களுக்காக தனி நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தொடுத்திருக்கிறது. அந்த வழக்கிற்கான விசாரணைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கிடையிலே அந்த வழக்கிலே குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட முன்னாள் தொழில் துறை அமைச்சர் உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அந்த வழக்கையே

Quash செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு மனு கொடுத்தார். அந்த மனுவை விசாரித்த பிறகு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி என்ன தீர்ப்பு அளித்தார் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட நான் விரும்புகின்றேன்.

அந்த ஆணை எப்படி பிறப்பிக்கப்பட்டது? எந்த ஆணையின் அடிப்படையில் அந்தத் தவறு நடைபெற்றது? 39 என்கிற ஒரு விதி. அரசாணை எண் 97, தொழிற்துறை, நாள் 8.3.1993 மூலம் முந்தைய அரசு தமிழ்நாடு சிறுகனிம விதிகளில் விதி 39 என்ற புது விதியை ஏற்படுத்தி குவாரி குத்தகைகளை விருப்பப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வழங்கியது. 1989ஆம் ஆண்டில் கழக அரசின் தொழில்துறை பிறப்பித்த ஆணையின்படி அரசுக்கு வருமானம் வர வாய்ப்புகள் இருந்தும், நாம்போட்ட ஆணையின்படி அரசுக்கு நிறைந்த வருமானம் வர வாய்ப்புகள் இருந்தும், உயர்நீதிமன்றத்திலே உரிமம் வழங்குவது குறித்த பல வழக்குகள் நிலுவையிலே இருந்தும், குத்தகைதாரர்கள் அரசு கோரும் தொகையைச் செலுத்த விருப்பம் தெரிவித்து கடிதங்கள் கொடுத்திருந்தும் ஏலம் எடுத்த குத்தகைதாரர்கள் எல்லாம் விருப்பம் தெரிவித்து கடிதங்கள் கொடுத்திருந்தும் வனத்துறை நிலத்தில் உரிமம் வழங்க மத்திய அரசின் முன் அனுமதி பெற வேண்டும் என்று விதிகள் இருந்தும், அந்த விதியையும் மீறி,

அப்போதைய அட்வகேட் ஜெனரலும், அரசு தலைமைச் செயலாளரும் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்தும் வேண்டாமென்று தடுத்துக் கூறியிருந்தும், அரசுக்கு ஒரே ஒரு குத்தகை மூலமாக மட்டும் 12 கோடி ரூபாய் வருமானம் வர வாய்ப்பு உள்ளது என கோப்பிலே கருத்து, செயலாளர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும், அவைகள் அனைத்தையும் புறக்கணித்து, தமிழ்நாடு சிறு கனிம விதிகள் 1959–இல், புதுவிதி 39 – முந்தைய அ.தி.மு.க அரசால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

மேற்கூறிய விதி 39–ன் கீழ், 9 மாவட்டங்களில் 125 கிரானைட் குத்தகைள் 196.80 எக்டேர் பரப்பில் வழங்கப்பட்டன. 39 விதிஎன்றால், அரசினுடைய விருப்புரிமையின்படி Nomination முறை, அதுதான் 39; இணைக்கப்பட்ட விதி. அதன் காரணமாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 95 கோடி ரூபாய். அந்த வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று அப்போது தொழில் அமைச்சராக இருந்த சின்னசாமி, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார். அவரது கோரிக்கையைத் தள்ளுபடி செய்த உயர்நீதிமன்றம் தன்னுடைய தீர்ப்பில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறது தெரியுமா?

"The rule has been abused for the purpose of collecting heavy amounts for personal benefits and then to grant leases. There is no ground, whatsoever to quash the first information report".

"ஏராளமான தொகைகளை வசூல் செய்துகொண்டு குத்தகை உரிமங்கள் வழங்குவதற்காக சுயலாபம் கருதி தமிழ்நாடு சிறு கனிம விதிகள், தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே, முதல் தகவல் அறிக்கையை தள்ளுபடி செய்வதற்கு எந்தவிதமான அடிப்படையுமில்லை".

"The accused has granted leases to the private individuals without fixing any lease amount for granite quarry in pursuance of the conspiracy hatched between them".

"குத்தகைதாரர்களுக்கும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கும் இடையில் உருவாக்கப்பட்ட சதித்திட்டத்தின் காரணமாக குத்தகைத்தொகை எதுவும் நிர்ணயம் செய்யாமல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனி நபர்களுக்கு குத்தகை உரிமையை வழங்கியுள்ளார்".

The persons to whom the granite leases have been granted, have paid huge amounts as bribe, which has been corroborated

by many of the witnesses, who have also mentioned the denomination of the currency in separate slips, which also have been recovered from the house of the accused".

குத்தகை உரிமம் பெற்றவர்கள் லஞ்சம் கொடுத்துள்ளனர்

"குத்தகை உரிமம் பெற்றவர்கள் பெரும் தொகைகளை லஞ்சமாகக் கொடுத்துள்ளார்கள். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுடைய வீட்டிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட துண்டுச் சீட்டுகளில் எவ்வகையான கரன்சி நோட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று குறித்து வைத்துள்ளதிலிருந்தும், சாட்சிகளின் வாக்கு மூலங்களிலிருந்தும் இது தெளிவாகின்றது."

"Mr. Dyaneswaran in his own handwriting has written, statement of accounts showing how much amount he has been receiving from the lessees as pecuniary advantage. There is overwhelming evidence against the petitioner and others".

"சுயலாபத்திற்காக எவ்வளவு தொகை குத்தகைதாரர்களிட மிருந்து பெறப்பட்டன என்ற விவரங்களை எல்லாம் திரு.தியானேஸ்வரன் தன்னுடைய கைப்படவே கணக்கு எழுதி வைத்துள்ளார். குற்றம் சாட்டப்பட்டோருக்கு எதிராக ஏராளமான சாட்சியங்கள் உள்ளன."

மேலும்,

"The records and circumstances indicate that the entire fraud had taken place with his full knowledge and involvement".

அதாவது,

"இந்த முழு பித்தலாட்டமும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளவரின் முழு ஈடுபாட்டோடும் அங்கீகாரத்தோடும் தான் நடை பெற்றிருக்கிறது என்ற ஆவணங்களும் சூழ்நிலைகளும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன."

– என்றும் சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

மேலும், நீதிபதி தனது தீர்ப்பில் தொடர்ந்து,

".. the money due to the Government has been siphoned off by them, and as a result of which they had pecuniary advantage to the extent of several crores".

"அரசுக்குப் போய்ச்சேர வேண்டிய பணத்தை குற்றம் சாட்டப்பட்டோர் உறிஞ்சி எடுத்துக் கொண்டதன் மூலம் பல கோடி ரூபாய் அளவிற்கு லாபம் அடைந்துள்ளனர்".

– என்று சென்னை உயர்நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பில் வெளியிட்டுள்ள கருத்தை இந்த இடத்தில் நினைவூட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

அப்படிப்பட்ட அந்த ஒரு அரசு இருந்த நிலையெல்லாம் மாறி, இந்த அரசு இந்தத் தொழில்துறையில், உங்களுடைய அன்பான ஆதரவோடும், பொதுமக்களுடைய அன்பான ஆதரவோடும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தக் கிரானைட் தொழிலைக்கூட மேலும் ஊக்கப்படுத்த இப்போது நாம் விதிகளையெல்லாம் மாற்றி, 8ஏ–க்கு திருத்தம் கொண்டு வந்து, ஏலம் நடக்கிற முறைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். அதிலேகூட இன்னும் வருவாய் வருவதற்கு இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இப்போது இருக்கிற பற்றாக்குறையை எல்லாம் சமாளிக்கும் பல வழிமுறைகளிலெல்லாம் நிதிநிலை அறிக்கைகளுடைய விவாதத்தின்போது, என்னுடைய பதிலுரையிலே குறிப் பிட்டிருக்கிறேன்.

கிரானைட் தொழிலை மேலும் ஊக்குவிக்க, இப்போது 'டாமின்' இடம் நிலம் இருக்கிறது அல்லவா? அந்த நிலத்திலே ஒரு பகுதியை பொது ஏலத்திலே 'டாமினே' வைத்துக் கொண்டு

தூங்காமல், கிடப்பிலே போடாமல், அந்த 'டாமின்' நிலத்தைக்கூட எடுத்து, அதனைப் பொது ஏலத்திலே விட்டு, அதன் மூலமாகவே அரசு வருவாயைத் தேடலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து, காலை முதல் இது வரை அரிய கருத்துக்களைச் சொல்லி, என்னை ஊக்கப்படுத்திய எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.